

FLORIDAI

BAJTÁRSI
HIRADÓ

v.B. TAMÁSKA

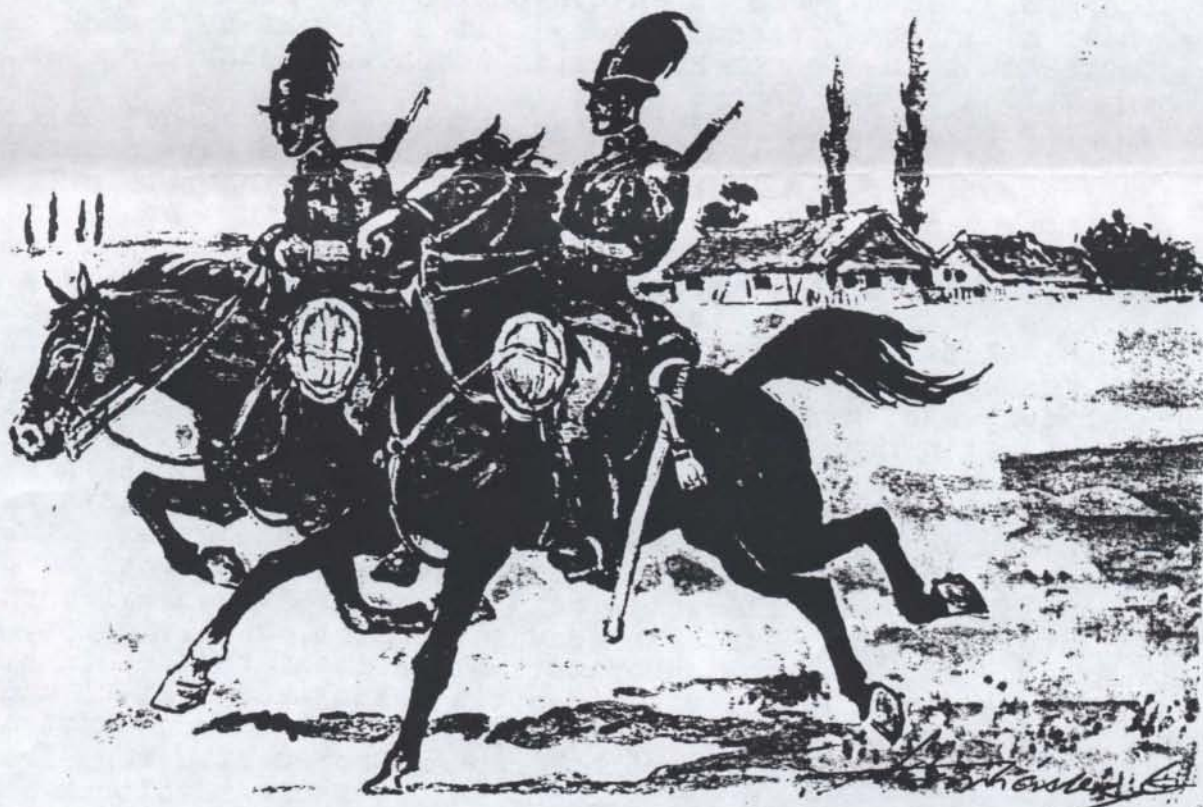

XXI. évfolyam, 1. szám, - 2003.

vitész Baranchi Tamáska Endre

Február 14. CSENDŐRNAP

Újra ünnepelünk. Mert míg egy csendőr is él a Világon, addig mindig lesznek csendőrnapi ünneplések. Az emlékek szárnyain ismét elszállok egy igen távoli, vidékre, ahol sok évvel ezelőtt szintén ünnepeltünk.

óta * * *

Az évek tartó dermesztő téli napok között nem volt semmi különbség. Valóban egy szürke hétkoznapra ébredtek a magyar hadifoglyok az egyik voronyezsi fogolytáborban.- Acélszürke nehéz felhőkkel volt az ég megrakva és a Don felől a csontfagyasztó téli reggelen csoportosan szálltak a varjak el felettünk, mint a többi napokon, hogy a városzéli nyomortanyákon valami kis élelmet találjanak maguknak.

Nekünk csendőröknek azonban ez a nap, ez a februári reggel nem volt közömbös. Február 14-e volt és ez pedig nem volt más, mint a Csendőrnapi.

A reggeli munkabahajszolás megtörtént. A legényseget nagy Studebakerek szállították el távoli munkahelyeikre s mi pedig otthonmaradtunk a reggeli számlálás után betértünk újra barakjainkba.

Míg a jókori számlálásra csak úgy hevenyészve öltözködtünk fel, most elkezdtünk vetkezni, majd újra öltözködni. Hiszen ünnepelni készültünk, úgy hadifogoly módra.- Feltveőrzött egyenruhája elég sok csendőrbajtársamnak meg volt még. Gondosan átkefelgettük a zubbonyokat, nadrágokat. Avas faggyúval kengettük meg a már vásott, de még megmentett csizmainkat. Sapkaink mellől éppen csak a tábori kakastollforgó hiányzott.- A nagyhangár lakói között láncszerűen adtuk tovább, hogy karakán és vitéz táborilelkészünk a nagy étteremmé átalakított hangár részben 10 óra után egy rövid ünnepi megemlékezést akar tartani. Nehez volt a helyzete, hisz nem volt vasárnap. Azonban a hőselkü csatapapot nem kellett féltetni. Megállta ő a helyét a fronton is és a fogságban hasonlóképpen.

A hideg fűtetlen nagy teremben gyűltünk össze. Főleg persze csendőrtisztek, hisz a nagyszámú csendőrlégenyiséget a szovjet hajcsárok még reggel kihajtották munkára. De nem hiányoztak a honvéd bajtársaink sem. Ők is jöttek, hogy velünk együtt ünnepeljenek.

Pista, tábori lelkesünk röviden és katonás tömörséggel emlékezett meg az évfordulóról. Virág nyelven ugyan, de mindenki által érthetően kegyelettel emlékezett meg fohászában az elesett és mártyrhalált halt hőseinkről. Aldoztunk a megdicsőültek szellemének. A katolikus énekek mellett Pista vezetésével együtt énekeltük az ősi kálvinista zsoltárokat is. Igazi vallási egyetértésben, a közös sorsban itt a megrendíthetetlen magyarságunk volt csak a vezérfonal. Szívünk telve volt szorongással és gondolatban megjelentek előttünk a régi békebeli Csendőrnapi. Fellobogózott csendőrlaktanyák, ünnepi Istentiszteletek, díszmenetek, díszelgések és a mindent bezáró díszbeédek, ahol minden évben elhangzottak az ünnepi szavak s emlékeztettek bennünket hűmas jelszavunkra; Híven, Becsülettel, Vitézül!

Igy az emlékezés szárnyán elhelyeztük a kegyelet koszorúit a szolgálattal, a harcmegzőkön és a kivégzőhelyeken megdicsőült csendőrök láthatatlan sírjaira.- A Hymnus hangjai zárták be az ünnepi megemlékezést. Utána szétszéledtünk a tábor különböző helyein. Magam kimentem a tábor tágas udvarára. Rövid lovaglóköpenyem gallérját,- mely végigjárta velem Nyíregyházát, Máramarosszigetet, Passát, kétszer a szovjet frontot, a Felvidéket,- most felhajtottam s úgy sétálgattam jó barataimmal és igazi bajtársaimmal.

A fagy még nem engedett, pedig itt-ott a felhők közül ki-kikandikált egy pár percre az erőtlen sápadt nap is. Csizmaink alatt recsegett a fagyos hó és a vékonyabb jégablak pedig pókhálózerűen repedeztek meg járásunk alatt.- Evfolyamtársaim szépen voltak képviselve. Nyolcan voltunk ott osztályunkból, de ott volt szeretett volt nyíregyházi osztályparancsnokom lovas Nagy István alezrdes is és a máteszalkai szárnyparancsnok helyettes, régi lovas barátom, Palika is. Így volt közös téma bőven. Voltak közös emlékek, amelyek sohasem fogyhattak volna talán ki.

A komisz szél arcunkba csapott és erősen kicsípte pirosra arcunkat,

orrunkat. Így róttuk a sétánkat először nagyobb létszámban, majd mindig fogyatkozva, mert sokunkat a hideg idő a barakba kényszerített. - Már csak hárman, - a legedzettebbek maradtunk kinn. Hisz az ebédeléshez még volt elég sok időnk. Egyszer csak a tábor kapuja felől malinacsizmában, bundában Zimenkov NKVD. szovjet őrnagy közeledett felénk. Ő volt abban a táborban a politikai főmegbízott, a főnyomozó. Szóval a legnagyobb hatalommal rendelkező szovjet tiszt. Ugy is lehet mondani, hogy kommunista kisisten. Jól ismert bennünket, hisz már több mint egy éve a keze alatt voltunk. Már két éhségstrájjal és több ízbeni munkamegtagadással öregbitettük ebben a táborban is hírnevünket. Szóval volt már elég a rovásunkon. - Valahogy érezte, hogy a csendőröket sohasem sikerül betörnie. Ez egyuttal benne egy halálos gyűlöletet ébresztett irántunk, viszont más szempontból respektált bennünket.

Odajött hozzánk. Láttam, hogy én egyenruhában vagyok, - mondhatnánk, - teljes díszben, csak a pisztoly hiányzott éppen a derékszíjamról. Ma nem viseltünk orosz paplankabátot és a vászonból készült fatalpú cipőjüket. Persze Zimenkov őrnagy szóba is elegyedett velünk. Feltette a kérdést, hogy milyen magyar ünnep van ma?, - hogy ennyire ki vagyunk öltözve. Meg kellett erre a választ adni. A tolmács segítségével lefordítottam neki, hogy eljegyzési évfordulót ünnepelek. Nagy csodálkozással fordult felém. Majd nyomatékként így adtam meg a további felvilágosítást neki. - A mai napon valakivel eljegyeztem magamat évekké ezelőtt s annak évfordulóját ünnepelem. - Először csodálkozott Zimenkov őrnagy, majd megnyugodott válaszómban. - Kicsit várt a szokott, - brossurából beszajkózott módszerrel kezdte el saját mondokáját. Mi ezeket a propaganda szövegeket már jól ismertük. Az már a könyökünkön jött ki. - Így csak hallgattuk s hagytuk, hogy mondja a magát. A jó fagyos szél úgy is elvitte szavait a fülünk mellett.

A küldönc már járta a barakokat s az elkészült ebédre hívogatta a hadifoglyokat. Mi is ott akartuk éppen hagyni Zimenkov őrnagyot, amikor ő hirtelen így szólt hozzám;

Kapitány Thompaházy! Mi szeretne lenni, ha mégis egyszer visszatér Magyarországra?

Válaszom az volt, hogy nem hiszem, hogy bennünket valaha is hazaszállítanak. - De Zimenkov újra csak feltette a kérdést. Így tehát röviden válaszoltam neki;

Újra csendőr szeretnék lenni!

Zimenkov összerancolta szemöldökét, rókavigyora az arcára fagyott és hármosan válaszolt azonnal nekem;

Csendőrség már nincs többé Magyarországon, mert ott a Kommunista Párt vezetésével a nép uralkodik!

Alig vártam, hogy lefordítsák a mondokáját s már vágtam is rá;

Akkor otthon nem akarok semmi sem lenni!

Miután a tolmács lefordította válaszómat, kínos csend támadt. - Mi hárman sarkonfordultunk és elindultunk az ebédlőnek nevezett nagy hodályba. - Zimenkov NKVD-es őrnagy pedig állott a tábor közepén és bámult utánnunk. Hogy mik járhattak a fejében, azt nem tudhattuk, legfeljebb sejtthettük.

Ez is egy Csendőrnapi volt a kanyargó Don közeleiben, ahol annyi drága magyar vér elfolyt a vörös szörny elleni harcokban,

Az Úr 1969-ik Esztendejében, Csendőrnapi.

Örtálló

Fabriczi Kováts Mihály Ezredes Élete és Hősi Halála.

Az Amerikai Függetlenségi Háború idején még nem volt szervezett magyar népcsoport az Új Hazában, legfeljebb néhány magyar telepes élt szétszórva az angol gyarmatokon. Ezért váltott ki kellemes meglepetést az amerikai magyarok körében Piványi Jenő, ~~1724~~ amerikai magyar történész 1926-ban közölt tanulmánya, mely szerint már az Egyesült Államok bölcsőjénél is állott egy kiváló magyar katona, aki nemcsak becsülettel harcolt a felkelő hadsereg soraiban, hanem életét is áldozta Új Hazánk függetlenségéért és az amerikai nép szabadságáért. Ez a hős magyar elődünk Fabriczi Kováts Mihály huszárezredes volt.

E tanulmány keretében szeretném bemutatni, hogyan vált a harcias természetű és kalandvágyó fiatal nemes urfi Európa egyik legképzettebb lovastisztjévé, később pedig hogyan állította be páratlan szaktudását és személyes bátorságát egy eszme szolgálatába, melyet életénél is többre becsült.

Kováts Mihály 1724 augusztusában született Karcagon, református nagy-kun birtokos családból. A kunoknak adott királyi patens alapján nemes ember, amit mindenütt kifejezésre is juttat. Franklin Benjaminsnak írt levelét Michael Kováts de Fabriczi néven írja alá; egyik porosz szolgálati jelentésének aláírásában ez áll: vKováts, azaz von Kováts, mindkét esetben az ékezetet is gondosan feltéve az "á" betűre magyar származásának kihangsúlyozására.

Erre az évre esik születésének 250. évfordulója, melyre való kegyeletes megemlékezésül az Amerikai Magyar Szövetség az 1974-ik esztendőben Kováts Mihály Évnek nevezte el.

Kora ifjúságáról úgy szólván semmit nem ismerünk, azt sem tudjuk, hogyan nézett ki. A később róla készült festmények és szobrok az alkotó művészek képzeletének szülöttei. Minden bizonnyal a nemes ifjakkal abban a korban kijáró iskolázásban részesült és hogy a latin nyelvet kitűnően megtanulta, bizonyítja az a hibátlanul fogalmazott levél, melyet Amerikába indulása előtt Franklin Benjaminsnak írt Bordeauxban.

Mikor katonasorba serdült, Európa a vezető hatalomért folytatott háborúk lázában égett. Egymást követték az első és második sziléziai, majd pedig az osztrák örökösödési háborúk. Nagy Frigyes, porosz király, nem kisebb célt tűzött ki maga elé, mint a német fejedelemségek egyesítését egy egységes német birodalomba porosz vezetés alatt. A nagyralátó cél eléréséhez még apja, Frigyes Vilmos, által megszervezett kiváló hadsereggel is rendelkezett.

Bécs urai helyesen ismerték fel, hogy a Habsburg birodalmat csak a rendelkezésre álló összes katonai erők mozgósításával menthetik meg a megcsonkítástól. A magyar segítség ismét sorsdöntő jelentőség^e emelkedett. Tanácsosai sugallatára és valószínűleg asszonyi ösztönétől is vezettetve, az épen trónra lépett Mária Terézia karján a trónörökössel megjelent Pozsonyban az 1740-ik évi diétán és szívhöz szóló beszédben fordult a nemes magyar nemzethez a birodalmat fenyegető veszélyben. Bécs jól számított, alaposan ismerték a magyar természetet. A nemes karok és rendek a drámai jelenet hatása alatt egyszeriben elfelejtették az alig 29 éve rájuk kényszerített szatmári békét, Rákóczi Ferenc megalázását és az elmúlt századok során elszenvedett jogfosztások végtelen sorozatát, egy emberként ugrottak talpra és ajánlották fel életüket és vérüket királynőjüknek. Az általános lelkes hangulatban új ezredek nőttek ki szinte a föld alól. Ezek között volt a később nagy hírré emelkedett jász-kun huszárezred is. Ennél jelentkezett önkéntesen háborus szolgálatra a mi hősrünk 1744-ben, alig husz éves korában. Ebben az ezredben harcolt becsülettel mint kornétás /:zászlós:/ a második sziléziai háború végéig. Az 1745-ben megkötött béke után számos más alakulattal együtt ezredét is feloszlatták és Kovátsot leszerelték. Bécs nem akart többé hadviselt magyar ezredeket fegyverben tartani.

A mi Kovátsunk azonban nem tudta már elképzelni a kun tanyák tunya életébe való visszatérést, katona akart maradni. Először egy másik osztrák ezredbe próbált bejutni s mikor az nem sikerült, egy alaptermészetére oly jellemző merész

fordulattal felajánlotta kardját Nagy Frigyesnek, aki ellen még pár hónappal azelőtt hősiiesen harcolt. Mai szemmel talán visszatetsző lépése ellenére, Kováts nem volt condotieri lelkületű. Ha ilyen lett volna, soha nem jelentkezik a komisz bánásmódról és alacsony zsoldról ismert porosz hadseregbe. A harcias kun természetet szinte az anyatejjel szívta magába, a katonáskodás és hadviselés a háboruban szinte második természetévé vált.

Kováts akkor még a hadviselést önmagáért kereste. Ne felejtsük el, hogy a nacionalizmus csak jó félévszázad múlva jelentkezett teljes erővel. Ő tehát nem hazát, mindössze uralkodót cserélt. A porosz hadseregbe Európa csaknem minden nemzetének fiai jelentkeztek. Részben a jelentkezők nagy számára, részben pedig a kiképzésbeli különbségre való tekintettel Kovátsnak is közhuszárként kellett újra kezdenie a porosz szolgálatot, amint arra a Franklinnak írt levelében is utal. Hat évi rendkívül szigorú kiképzés után 1752 szeptember 23-án éri el végül is a legalacsonyabb tiszti rangot. Nagy Frigyes kornétássá nevezi ki az 1. porosz huszárezred kötelékében.

Az 1756-ban kitört osztrák örökösödési háborút porosz oldalon harcolta végig és néhányszor szembe került magyar egységekkel is. Így például Pegau bevételénél 2 skvadron magyar Széchényi huszár esett fogságukba. A háború kitörésekor az 1. porosz huszárezred parancsnoka is magyar ember volt: Székely Mihály óbester személyében. Egy 1806-ban megjelent katonai almanach felsorolja azokat a csatákat és ütközeteket, melyben ezrede vagy annak részei bevetésre kerültek. Tekintettel arra, hogy nem mindig az egész ezred került alkalmazásra, nehéz megállapítani, hogy Kováts pontosan melyikben vett részt. Annyi azonban bizonyos, hogy többször könnyebben, Góthánál súlyosan megsebesült és Nagy Frigyes az ellenség előtt tanúsított kimagasló magatartásáért több más hadikitüntetés között a "Pour la Merit" érdemrendet adományozta Kovátsnak. Mikor 1757 február 5-ikén hadnaggyá lép elő, Kováts a porosz hadsereg egyik legértékesebb fiatal tisztjének számított.

1758 március 26-ával Székely Mihály őbester tábornok lett és ezredjét a porosz hadsereg egyik legtehetségesebb törzstisztje, von Kleist vette át. Az éles-szemű és tapasztalt huszártiszt hamarosan felfedezte Kováts kiváló katonai képességeit és 1759-ben parancsnoksága alatt egy 80-100 lovasból álló különítményt állított fel. Ez a szabadcsapat, melyet utána hamarosan Kowátsches Corpsnak neveztek el, merész felderítő tevékenységével és villámcsapásszerű rajtaütéseivel európai hírnevet szerzett hősünknek.

1760 március 27-én eléri a kapitányi rendfokozatot, egyidejűleg különítményét a Kleist Szabad Huszárezredbe osztják be, ahol abból két új skvadront alakítanak. Ő maga is skvadron parancsnok lesz. 1761 március 12-én lemondott rangjáról. Joggal merül fel a kérdés, hogy ilyen fényes pályafutás után és a háboru vége előtt röviddel, miért hagyta ott a porosz hadsereget?

A háboru vége felé az elfoglalt városok lakosságát sarcolni kezdték, hogy a hadjáratok magas kiadásait fedezni tudják. Ellenállás esetén katonai osztagokat rendelték ki a kivetett adók erőszakos behajtására. Ilyen feladatot róttak ki Kovátsra^{is}, aki semmiképpen sem tudott megbarátkozni ezzel az inkább hóhérnak, mint katonának és magyar nemes urnak való munkával. Azután vonzotta valószínűleg a testvér lengyel nép megsegítésének a vágya is. Emellett szól az a tény, hogy lesterelése után azonnal Lengyelországba ment. Kováts jelleme alapvető változáson ment át. A harcot már nemcsak önmagáért keresi, hanem egy általa jónak és nemesnek tartott cél szolgálatába kívánja kardját állítani.

Ott azonban nagy csalódás éri. Az ország élén III. Augustus személyében egy bábkirály áll. Minden valamire való várost és várat Nagy Katalin cárnő orosz csapatai tartják megszállva. Nyugatról Nagy Frigyes és Mária Terézia várják sóvárogva az ország felosztását, hogy abból egy-egy jókora koncot magukhoz kaparintsanak. A lengyel erőket harcra nagynatalmu mágnás vetélkedése osztja meg, akiknek diszes egyenruhájú udvari hadseregei a gyakori parádékra alkalmasak csupán, de sem

az orosz, sem a porosz erőkkel a harcot a siker reményében még egyesülve sem vehették volna fel. A bécsi titkos rendőrség már Lengyelországban megpróbálta Kováts kiadatását, de az udvar ezt a kísérletet nemcsak elutasította, hanem Kovátsnak lengyel ut- és menlevelet állíttatott ki. Mikor végül értesült Mária Terézia amnesztia rendeletéről, nem tudta leküzdeni honvágyát, megindult haza felé.

Nem jutott messzire. Késmárkon a Legfelsőbb Haditanács 1761 április 25-én kelt rendeletére letartóztatták, Bécsbe kísérték és szökés és hűtlenség vádjával akarták hadbiróság elé állítani. Szerencséjére illetékességi vita támadt a katonai és polgári hatóságok között, ami az utóbbiak javára dönt el. Kovátsot több, mint egy évig egyik börtönből vitték a másikba. Jelentőségére mi sem jellemzőbb, mint az, hogy a periratok több kötetet tettek végül ki és az ügyével foglalkozó tanács tagjai között nem kisebb embereket találunk, mint József királyi herceget, Kaunitz kancellárt és Daun Lipót tábornagyot. Nagy Frigyes hét személyes levelet írt védelmére. Végül a tanács egyhangú javaslatára Mária Terézia nemcsak felmentette az összes vádak alól, hanem elkobzott javait is visszaadatta. 1762 június 13-án került szabadlábra és fél évvel később a királynő kinevezte őrnaggyá a pozsonyi Török huszárezred állományába évi 500 forint kegydíjjal. A felmentő legfelsőbb kéziratban azonban utasították, hogy tartózkodási helyét állandóan jelentenie kell a Budán székelő katonai főparancsnökságnak. Ennek a visszamaradt irataiból tudunk azután magyarországi tartózkodásának fontosabb eseményeiről.

(folytatás a következő számban)

Lovaglótanárom.

(Kricsfalussy-Hrabár Sándor csendőr ezredes úr emlékére.)

Volt több lovaglótanárom katonai pályafutásom alatt, a honvéd tüzérségnél és a Ludovika Akadémián is. Azonban egyiknek személye sem hagyott olyan mély nyomot bennem, mint éppen a csendőrségi lovaglótanáromé.

Rövid hirt kaptam Magyarországról; Kricsfalussy-Hrabár Sándor szék-szardon elhunyt. - A pár soros hír másoknak nem sokat jelent, de bennem mégis sok régi emléket ébresztett fel s így a hirt szomorúan vettem, tudomásul.

1939 augusztus végén vettünk búcsút a Ludovika Akadémia ősi épületétől s költöztünk át a budai Bösörmenyi úti csendőrlaktanyába. Jól tudtuk, hogy itt is egy kemény esztendő t kell majd eltöltenünk. Az épületben való elhelyezkedés után hamarosan terepszemlélre indultam. Persze, első utam az istállóhoz s a fedeles lovardához vitt. A ló szeretetét Keletről jött őseimtől örököltem. Ezt még Halmay Gyurka is tudta s eként kezdi rímelt rolam;

" A lovasszellemet Tamáska diktálja,
Rófiós sarkantyúját a lóva sem állja..."

Nem sok időbe került, hogy a tanári karunk tagjait személyesen is megismerhettük. En, mint verbeli lovas már előre megtudtam, hogy ki is lesz a lovaglótanárom. Első találkozásunkkor mindjárt a legkellembesebb benyomást keltette bennem Kricsfalussy-Hrabár Sándor őrnagy úr. Elegans, lovas megjelenésű, jól szabott zubbonyai, lovaglónadrágjai, és ragyogó csizmái, fekete csakói mind elárulták a szemlélőnek, hogy ő a lovastudományok tanára, professzora.

Első lovardánk a fedelesben már osztályozta is az évfolyamunkat s két osztályba osztott bennünket. Az első osztályban lovagoltak az igen jó és jobb lovasok, míg a többiek a második osztályba kerültek. De megérett az is, hogy a második osztályba került egyik volt huszár barátunk is, minek okelme nem nagyon örült. - A lovardai órák kellemesen teltek, mert Kricsfalussy-Hrabár őrnagy úr ritkán émelte fel hangját. Nyugodt, türelmes ember volt, sőt ha még korholta is a hibát elkövető lovast, még akkor is viccesen mosolyogva tette azt meg s napsütötte arcan csillogtak kék szemei. A Lovaglás, Hajtás és Malhasállatvezetés könyvet kellett tanulnunk s a feladott anyagot legtöbbször lovardai óran kerdezte ki tőlünk. Az első pillanttól kezdve éreztem, hogy kedvel, mert tőlem legtöbbször csak annyit kerdezett, hogy a felelet helyes volt-e, avagy nem a megszólítottnak. Többször emlegette, hogy a lovarda a lovas ember szemében egy szentély, ahová a leszebb ruhanak, csizmánkat kell felvenni. Emiatt egyik-masik tanáromnal volt is nehezségem, amikor a lovardai napokon extra zubbonyban, szarvasbőr-foltos, vagy fekete strux lovaglónadrágban s nyiregyházi hires Kiss-féle puhaszaru csizmában jelentem meg.

A lovaglás tudományában haladunk, de nemcsak a lovardában, hanem a tereplovaslásban, lovas alakulati harcrendben és ugratásban is megkaptuk szakasz erejéig a kikepzésünket. Igen szosor, amikor az első osztály lelovagolt, ottmaradtam a lovarda közelében s néztem lovaglótanáromat oktatás közben, így aztán egyszer abban a kitüntetésben is részesített, hogy vegyem át a második osztály óráját. Ő mellettem állt s mosolyogva nezte, hogy hogyan execirozom osztálytársaimat. Ők pedig a nyeregből nem nagy örömmel néztek le rám, főleg ha még a lovarda osztort is kezembe vettem. Ilyen alkalmakkor nagyon büszke voltam. De a legnagyobb kitüntetésnek azt vettem, amikor parancsot adott, hogy vegyem át a Nemere hataelovát s azt lovagoljam le. Ezt sem mindenki erhetette el. De ennek folytatása volt még az is, hogy egy pár alkalommal lovaglótanárom parancsa alapján a vitez Nemerey tabornok s a Honvedelmi Miniszter lovat is lovagolhattam.

Az esztendő elég hamar elszaladt s jött a hadnagyavatasunk a fede-

les lovardában. Ennek én megjobban örültem, hogy a szépen feldiszipított lovardában, a "lovások szentélyében" ronthattunk kardot 38-an, mint újdonsult hadnagyok; "A házért mindhalálig!" jelszavunkkal.

Az esztendőket teltek s titokban mindig reménykedtem, hogy újra összekerülhetek volt lovaglótanárommal. Közben ő a kiskunhalasi Lovas Csendor tanosztály parancsnoka lett mint alezredes, majd ezredes. Sajnos, ez az álmom sohasem valósult meg, mert helyette Nagy Taszi került oda.

Az idő haladt s 1945 májusában mint az utolsó magyar harcoló hadosztály csendőrosztály parancsnoka, magam is szovjet hadifogságba estem. Sziberiában kezdtem el életem az öszttyakok földjén. Majd 1946-ban a cseremeiszek földjére kerültem az Uszt-Scsorai táborba. Egyik nap izgalommal vettük tudomásul, hogy új hadifoglyok érkeztek. Mag a palánkon kívül voltak, de már az egyik tolmácsból megfudtam, hogy csendőrtisztek is érkeztek az új hadifoglyok között. Nemsokára megnyílt a tábor nagy deszka kapuja s az új csoport belülré került. Hamar felfedeztem a három csendőrtisztet; Kricsfalussy-Hrabar Sándor ezredes urat, Fancz Aszló századost, akivel 1944 novemberében még Tokajnál álltunk a Tisza mellett védeállásban, s Budur Arólyt századost évfolyamtársamat. Nem ilyen viszontlátást reméltem. Ennek ellenére jelentkeztem Kricsfalussy-Hrabar ezredes úrnál s Fancz tacit, Budur Aracsit meglep barátsággal udvozoltam.

Ettől az időtől kezdve volt lovaglótanárommal együtt viseltük a hadifogság kemény es sokszor megállaó éveit. Ő azonban nem hagyta el magát. Sportolt s lehetőségek szerint. A fiatalok gyakran megcsodálhattak, ahogy kézenhallt, vagy a korlátlan s nehezebb gyakorlatokat is könnyedén csinálta. Itt is igazi sportember maradt. Minthogy kárpataljai szammazásu volt, a ruszin nyelv tudásával hamarosan megtanult oroszul is. Sőt egyik táborban olyan magas elismerésben részesült, hogy ruharaktáros lett. Akkor aztán igen jó dolgunk volt. Allandoan felveteleztünk s vittük az anyagot a "szabad" oroszoknak ki, mert ez volt a cserékereskedelmünk alapja. Uszt-Scsoráról együtt mentünk Moscsiliszcsere, majd onnan a Volga partjára a terekek földjére Volzsszka s később élenodolszka.

Nem lehet arról sem elfelejtkezni, hogy a élenodolszki táborban megtartott Borbala assen a fangidos "tüzértisztunk" a Japan, német, lengyel, osztrak es roman mellett éppen Kricsfalussy-Hrabar ezredes ur volt. Hász ő is tüzér volt előzőleg s mint "pattantyus" főhadnagy jött át a Csendőrséghez.

Jó kedélyet, humorat sohasem vésztette el s mikor az NKVD tudomására hozta, hogy batyját Dr. Kricsfalussy-Hrabar Endre esendőrezredest a szovjet életfegtigliani börtönre ítélte, azt is katonai kemény türelemmel viselte.

A lovások a hadifoglytáborokban is összetartottak. Lovaglótanárom szűkebb baráti körébe tartozott Kricsfalussy Jenő huszár alezredes Kokay Al huszár ezredes, de nem utolsósorban lovas Nagy István esendor alezredes is. A fiatal lovas tiszték pedig szerettek az idősebb lovások körébe megjelenni, ahol a régi otthoni lovas életéről, equitációkról, lovasversenyekről gyakran esett szó.

Utolsó szovjetföldi állomásunk Voronyezs volt a Den partján. Innen indult vasuti szerelvényünk háza Magyarországra 1950. nov. 21-en. A mi egész csoportunk a budapesti Mosonyi uti börtönben kötött ki. Itt is voltam együtt egy cellában volt lovaglótanárommal, aki az ottani kemény napokat is zokszó nélkül túrta s nyugalommal viselte. Utunk 1946 óta együtt haladt, a lovaglótanára s a volt növendekéé. Sokszor esett szó a Bösörmenyi uti lovardáról s lovagló órákról is. A Nemere lo is szóba került, ami nek lovaglására buszken emlékeztem. Itt a fogságban meg jobban meggyőződhettem arról, hogy mennyire kedvelt engem volt lovaglótanárom, Kricsfalussy-Hrabar ezredes ur. Ezeket évekké azelőtt nem mondta meg nyíltan, de azt igen sokszor kiereztem tetteiből.

A hazinczbarcikai kényszermunkatáborban is együtt voltunk. Ember-telen kemény munkát végeztünk s emberáldozat is esett ennek eredményeképpen. A gyenge kosztolás miatt az idősebbek először gyengültek legjobban. Így ezekből az idősebb tisztekből szervezte meg a táborparancsnokság az úgy nevezett "szöveggyenesítő brigádok" cat. Mert dolgozni meg a felholtnak is kellett. Ezeknek a brigádoknak a kihuzott görbe és rozsdás szegeket kellett egyenesre kálapálniok, hogy az újra használható legyen. Egy párszor elbitt arra az utam s így láttam azokat a brigádokat munkában. Földön ülve, kis darab vasuti síneken, mint ülön csattogtak a kálapácsok napi nyolc órán keresztül a brigád tagjainak kezében. A szögek pedig gyűltek a deszka ládáknak s estére már púposan álltak ki azokból. Az egyik ilyen brigád tagja volt, volt lovaglótanárom is két jó lovas barátjával, Kokay P. li és lovas Nagy Pista bátyákkal. Mikor ezt a képet megláttam, eszembe jutott az a pillanat, amikor első találkozásom volt Kricsfalussy-Hrabár őrnagy úrral, mint lovaglótanárossal. Hogyan is énekelte meg annakidején őt "almay Gyurka;

Kricsfalussy Sándort még nézni is kellem,
 Ó veri belénk, hogy mi a lovasszellem.
 Lábaszárán feszül ezerréncu csizma,
 Molyakék szeme fénylik, mint egy prizma.
 Hőe ! Gyű ? szavakkal serkenté lovait,
 Minket sohsem dicsert, mindig a tavalyit.
 Szidott, ha osztáayunk szétesó volt s laza,
 Ha sikerült, így szólt; "No eljen a haza !"
 Mondta; Nem dől össze attól a csendőrség,
 Ha a fűrészporból assák a nap hőset."

Hazinczbarcikán 1953 szeptember 18-án került a csendőrtisztekre az elbocsátás napja. Az 1-es számú épület nagy földszinti szobájában gyűjtöttek bennünket össze, hogy onnan Miskolcra szállítsanak buszszal. Itt szoríthattam kezét utóljára volt kedvelt lovaglótanárossal, akivel ha nem is a kiskunhalasi Csendőr lovas Tanosztalynál, de a szomorú és kegyetlen évek-ben együtt lehettem 1946-1953-ig.

Ha lovascsendőrrre emlékezem, vagy ha moét is alkalmam adódik időnként, hogy lóra ülhessek, ilyenkor mindig eszembe jön volt lovaglótanárom emléke is.

Ha már ő is délcegen lovagol a "emere hátán volt lovascsendőrei előtt a csillagos Hadak Utján.

Tegyen áldott emléke !

1979, február 14.-en.

volt nővendéke;
 vitéz Baranchi Tamáska Andre

Ludwig Koch 6

V a d á s z k i r á n d u l á s

.....

2002 november végén Serényi Miklós régi vadász cimborám meghívott egy három napos vadászkirándulásra Georgia államba.

Itthon megígérttem a Feleségemnek, hogy nem viszek puskát magammal s így vadászni nem fogok.

A SZÜRKE KUTYA (Grey Hound) autóbusszal utaztam fel Tallahasseebe, Florida nevezetes fővárosába. Ott már az állomáson Miki barátom fogadott, aki előbb megérkezett Pennsylvániából repülőgéppel. De egy kicsi busz is ott volt a georgiai vadász tanyáról. Már sötétedett, amikor egy tó partján lévő szép vadász házhoz megérkeztünk.

A kadallóban égett a tűz és a hatalmas karácsonyfa pedig kellemes fenyőillattal töltötte be a hatalmas szoba levegőjét. Ott már egy kisebb vadásztársaság fogadott bennünket, akik Délamerikából jöttek. Közöttük volt a 62 éves Loui, aki 500 fontot nympott, de fia Francesco is meghaladta a 300 fontot. A finom vacsora után megbeszéltük a következő napi programot, a vadász terület vezetőjével, Tim Smidttel.

Másnap már hajnali 4-kor keltünk, gyors reggeli és utána már mentünk ki a tavakhoz vadkacsára vadászni. Nem sok kacska jött, de a puskák azért durrogtek. Amikor kezdett világosodni, visszamentünk a vadász házhoz és most egy komoly reggelit fogyasztottunk el. Majd újra gépkocsikra szálltunk s egy erdős részre mentünk. Két-két vadászkutyát vittünk magunkkal. Ott volt már három hajtó is a kutyákhoz és a vadászat elkezdődött fürjre. A kutyák hajtották fel a fürj csapatokat egymás után. Miki már lőtt vagy tíz fürjet s akkor átadta nekem a puskáját, hogy én is lőhessék. Nem mondom egy kicsit izgatott a dolog, hogy nem fogok-e szégyent vallani, hisz már öt éve nem voltam vadászni. Egy újabb fürj csapat felrepült s az első lövésemre esett le az első fürjem. Még ezután vagy három fürjet lőttem le s visszadatam a puskát Miki-nek. Nagy letya tekintélyem mikor megmondtam hogy öt hónap múlva leszek 90 éves. Egy kicsit büszke is voltam, amikor gratuláltak ahhoz, hogy még mindig milyen jól kezelem a puskát.

10 óra tájban megálltunk egy kis tisztáson s ekkor érkezett meg egy gépkocsi tiszorai szendvicsekkel és hűsítő, de nem alkoholös iralokkal. Majd a kis pihenő után tovább vadásztunk a fürjekre. Körülbelül 2-re érkeztünk vissza a vadász házhoz, ahol a nagy terített asztal várt bennünket több fogásos ebéddelel. Beszélgetés, TV nézéssel töltöttük az időnket s a bár ott volt nagy terem sarkában, ahonnan ki ki tetszése szerint készíthetett olyan italt amihez kedve volt. Ugy négy óra tájban mentünk újra ki kocsikkal egy másik területre, ahol még kukoricások álltak s megkezdődött a vadgalambra, gerlelre való vadászat egészen alkonyatág. Ide még helybeli vendég puskások is jöttek. A nap már kezdett lemenni, amikor visszaértünk a vadász házhoz. Mosakodás, átöltözés után ültünk vacsorához. Két lány szolgált fel és a vacsora is mindig két fogásos volt. Mindig vörös bort szolgáltak fel a vacsorához. Így még kis jó hangulat is keletkezett, majd ki a TV-t nézte, kik pedig italozva a nagy süppedő székekben s diványon beszélgettek. Ittenkor már a Tim felesége is ott volt, valamint testvére és annak felesége, aki szintén a vadásztanyán volt alkalmazva.

Második és harmadik napon is a műsor hasonló volt az első napihoz. Hajnali kelés, vadkacsa, fürj és gerle vadászat.

A szép és kellemes három nap elteltével bucsut mondtunk a vadásztanyának. Ki a repülőtérrre ment, kit pedig a minibusszal a busz állomásra vittek ki. Nekem is hat vadkacsát és egy tucat fürjet csomagoltak be jégtartóba s így érkeztem vissza Sarasotába. Ott már várt is a Feleségem. Szép három napon élvezhettem a természet szépségét és áldozhattam Dianának a vadászat istenasszonyának.

Serényi Mikivel Georgiában
2002 nov. és dec.-ben

Indulás a vadászatra .

... ..

Bajtársi hírek

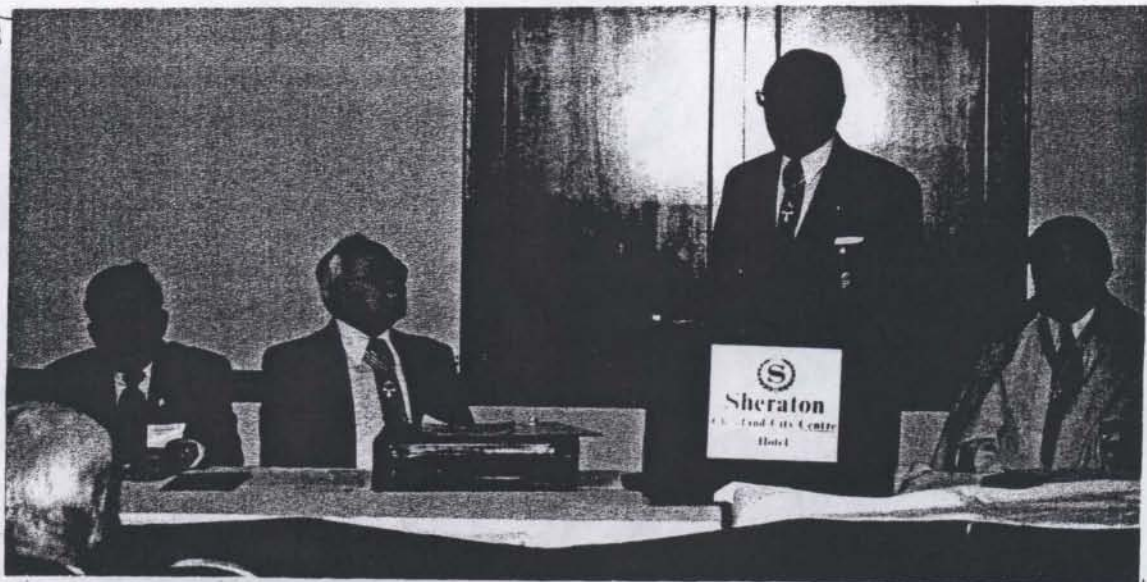
Társadalmi események.

A MAGYAR TALÁLKOZÓ-t Clevelandban 2002 nov. 29,- től dec. 1.-ig rendezték meg. Ez a Magyar Társaság 50. jubileumi ülése is volt. A három nap tele volt irodalmi, tudományos, orvosi, mérnöki történelmi előadásokkal. Volt képzőművészeti és könyvkiállítás is. Ugyenakkor tartotta VITÉZI REND és a Szent László Társaság és Rend évi ülését. A Vitézi Rendet vitéz Szentpétery László székkapitány, míg a Szt. László Rend ülését vitéz Falk Viktor, h. Főkapitány - Törzsszéktató vezette le. Ez alkalommal tartott vitéz "amáska Endre tb. Rendi Tb. Törzsszéktató egy előadást melynek címe " Az elorozott kettős kereszt " volt. Ugyancsak lejátszotta hangszágról a "Szent László indulót " melynek szövegét Pattantyus Magdolna írta, míg zenéjét pedig Dohos Ferenc, magyarországi ezredes, a Honvédség Főkarmestere szerezte.

A harmadik napon este volt a díszvacsora, majd pedig a bál, amelyen kb. 500-n jelentek meg. Vasárnap pedig befejezésül az Árpád Akadémia tartotta meg szokott ülését.

Iványi Róberttel USA Major Generálissal a Magyar Találkozón.
NB: apjával Györggyel 1938-39-ben együtt voltam a Ludovika Akadémián.

A Szent László Társaság és Rend ülésén. "2002 évben."

b-j-ra : vitéz Szentpétery László Vitézi Székkapitány, vitéz Palk Viktor a Szent László Rend h. Főkapitánya és Törzsszéktartó, vitéz Baranchi Tamáska Endre tb. vitézi Székkapitány, tb. Szent László rendi Törzsszéktartó és a Káptalan tagja, vitéz Kun Szabó István Szent László rendi Széktartó

A Szent László rendi zászló mellett.

SARASOTAI MAGYAR KERESZTYÉN EGYHÁZ

MAGYAR CHRISTIAN CHURCH OF SARASOTA

A Sarasotai Magyar Keresztény Egyház 2002, dec. első vasárnapján, majd dec. 29.-én pedig Karácsonyi Istentiszteletet tartott Urvacsorával.

2003 február 2.-án pedig az Istentisztelet után megtartotta évi egyházi gyűlését, ahol megválasztották az új presbitereket. Ennek tagjai: Nt. Bodor Lászlóné, Dr. Boros Lajosné, Gémesi István, Krajcsik Gizella, Sirovy Károlyné, Szilágyi Gertrud, vitéz Barančí Tamáska Endre, v.B. Tamáska Endréné, Dr. Vajda Sándorné.

.....

A venicei Magyar Házban Ref. Istentiszteletet tartott Főtiszteletű Király Zoltán ny. ref. püspök 2002 dec. 25-én Urvacsorával.

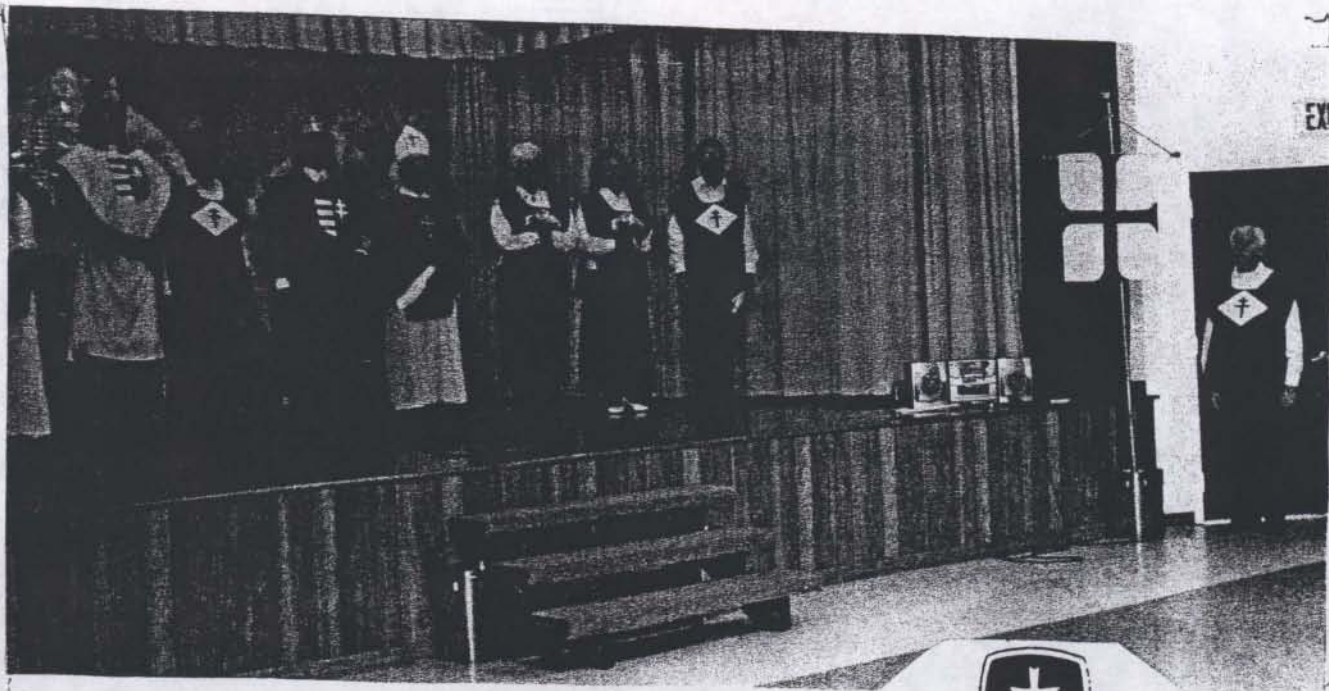
.....

Ugyancsak a Magyar Házban magyar misét tartott Ft. Vargyas Emil r.k. lelkész.

.....

2003 év februárjában a venicei Magyar Házban a Löveg Király (Szent László) életéről egy nagyszabású előadást tartott a Petőfi Klub. Rendezte Zabava Ferenc és felesége Mária. Betanították szintén őket. A díszleteket Zabava Ferenc, míg a korhí ruhákat Zabava Ferencné készítette. Mindketten a Szent László Társaság és Rendnek tagjai.

A kiváló előadásért mindkettőjüknek csak nagy dicséret jár, valamint a szereplőknek is.

a venicei Szent László előadás szereplői

SZENT LÁSZLÓ TÁRSASÁG (1861) ÉS REND

SOCIETAS ET ORDO ST. LADISLAUS 1861
ST. LÁSZLÓ SOUVERRAIN GESELLSCHAFT UND ORDN
SOVEREIGN SOCIETY AND ORDER OF ST. LÁSZLÓ (1861)

A Lovag Király
(Szent László élete.)

Nyitány: Idvezlégly Kegyelmes Szent László Király (xv. sz)

- 1) (Mogyoródi csata) Halotti beszéd és könyörgés.
Részlet: Pray kodex 1190 (xii. sz.)
Az első írásos magyar nyelvemlék,
Organum (xi-xii sz. latin)
- 2) A Csodaszarvas megjelenéseRegölés.
Templom építése:
Quade Mater Hungaria (latin) - A Képes Krónika nyomán -
Értelme: Magyarok Nagy Asszonya. Dicséret.
- 3) Koronázás: Ének.
Noave Laudis Attolamus. (xv.sz. leírva)
Értelme: (Uj dicséret Uj Királynak)
Ave Égi Király Fénye.
- 4) Víz fakasztásának csodája.
Ének: Veni Sacte Spiritus (1020 xi. sz.)
Értelme: Jöjj Szentlélek.
- 5) Temetésének csodája. - A Dubnici Krónika nyomán -
- 6) Szent László erényei.
Szentté avatása.
- 7) Halála utáni ballada.Szt László. Szövegét írta: Arany János.
Részlet: A Patrocinium csoda 1345-ben.
A Reventhal dallamára. 1200.k)

8) Befejezésre:

Szent László induló. Zenei szerkeztő, Dohos László a Magyar Honvédség főkarmestere. Szövegét írta: Pattantyus Magdolna, tagtársunk.

Szent László koronázása

FEBRUÁR 14. CSENDŐRNAP

A 122. CSENDŐRNAPOT 2003. február 14.és 15. én a venicei MAGYAR HÁZ-ban tartották meg, amelyen még hét (7) csendőr tudott megjelenni.

Magyarországról, mint vendég jelen volt Sipos Géza tüzér ezredes és Ságvári Pál páncélos al-ezredes.

14.-én reggel kezdődött el az ünnepség, amit vitéz Viczián Béla a MKCsBK központi vezetője nyitott meg. Ft. Király Zoltán ny. ref.püspök imája után a magyar és amerikai himnusz következett, majd a Magyar Ház énekkara a Csendőr indulót adta elő.

Előadásokat tartottak: Dr. André László, vitéz Bánkuty Géza, Hertelendy József, vitéz Kiss Gábor, Ságvári Pál, Sipos Géza, Szabó Gyula, Szalay Róbert és vitéz Baranchi Tamáska Endre.

15.-ém d.u. 5 órakpr fejeződött be a két napos ünnepség (konferencia). A beföző ünnepi beszédet vitéz Serényi István (Bécsből) mondotta. Ezután következett az ünnepi díszvacsora. Majd a magyarországi művész csoport szórakoztató műsora következett és elkezdődött a tánc. Öregje és fiatalja ropta a táncot. A zenekar "Már én többé, már én többé csendőr káplár nem leszek..." csárdással kezdte el a tánczenét. A kitünő mulatság jóval éjjél után fejeződött be. A hangulay kiváló volt.

A MHBK-t Petry Frigyes USA h. főcsoportvezetője, míg Hertelendy József mint kanadai főcsoportvezető képviselte.

Közel 300-an voltak az esti összejövetelen.

... ooo ...

A csendőrnapi konferencia vezetősége.

A Csendőrnapon megjelent csendőrök : b-j-ra/ felsősor/Döme Károly, Dr. André László, Petry Frigyes, vitéz Baranchi Tamáska Endre v. MKCsBK közp. vezető, vitéz Viczián Béla MKCsBK közp. vezető, Szabó Gyula . Alsó sor b-j-ra: Görgey Kálmán, vitéz Kiss Gábor. v. MKCsBK közp. vezető.

v.B. Tamáska Endre előadása

A MKCsBK vezetősége tanácskozik

A 122. Csendőrnapi Ünneplése, a venicei Kultur Otthonban!

MŰSOR:
Február 14, péntek.

- 9:30.....Ismerkedés – Kávé, sütemény.
- 10:00.....Konferencia megnyitása! Nt. Király Zoltán püspök Úr imájával. Vendégeink bemutatása!
- 10:15.....Magyar Himnusz, God Bless America, Csendőr induló!
Előadja a Petőfi-kör énekkara!
vitéz Viczián Béla, Központi Vezető évi jelentése!
- 10:45.....Ságvári Pál pc. alezredes, Ceglédről, előadása.
- 11:15.....vitéz Bánkuty Géza, Ék.Cső, ezds. előadása.
- 11:45.....vitéz Kias Gábor előadása.

12:00.....EBÉDSZÜNET. (Finom ebéddel, gulyásleves, lángos).
(\$ 5.00, a kiadások fedezésére).

- 13:00.....Hertelendy József tb. cső. előadása.
- 13:30.....Sipos Géza tñ. ezredes, Tata-ról, BEOSZ országos elnöke, előadása!
- 14:00.....Szabó J. Gyula előadása!
- 14:30.....vitéz v.Tamáska Endre ezds. előadása.
- 15:00.....Dr. André László előadása.
- 15:30.....Hertelendy József tb.cső. művész bemutatója!
- 16:00.....Szabó J. Gyula szaválata.
Központi Vezető helyzet kiértékelése, összefoglalója.

Február 15, Szombat.

- 10:00.....Központi Vezető a konferencia folytatását jelenti.
- 10:15....."Trianon" Vatikán jelentése 1991-ben, vitéz Serényi István Ék. Cső. felolvasása!
- 10:30.....Döme Károly előadása-
- 11:00.....Javaslatok, hozzászólások!
- 12:00.....Központi Vezető zárószavai!

DISZVACSORA!

- 17:00.....Központi Vezető üdvözlő a megjelenteket!
- 17:30.....vitéz Serényi István, Bécsből, ünnepi beszéde!
- 18:00.....Központi Vezető bezártnak nyilvánítja a 122. Csendőrnapi Konferenciát!

Diszvacsonya! Szórakoztató műsor, Magyarországi művészek közreműködésével! Zene és tánc!

1881 1945

Híven!
Hersülettel!
Hitésül!

.....

A március 15.-i ünnepséget a Magyar Házban a Petőfi Klub rendezte. március 16-án.

AZ ünnepi műsort Zabava Ferenc és felesége Mária rendezték, mely történeti hűséggel Petőfi Sándor életének rövid története volt. Szerepeltek: Zsigmond István alelnök, Ft. Vargyas Emil r.k. lelkész, Zabava Ferenc, Zabava Ferebcné-Mária, Orbán János és Lőrincz Irén a Petőfi Klub elnöke. Előtte Ft. Vargyas Emil magyar misét tartott.

-19.-

A március 15.-i ünnepségre a szinpadí díszítést ismét Zabava Ferenc készítette.

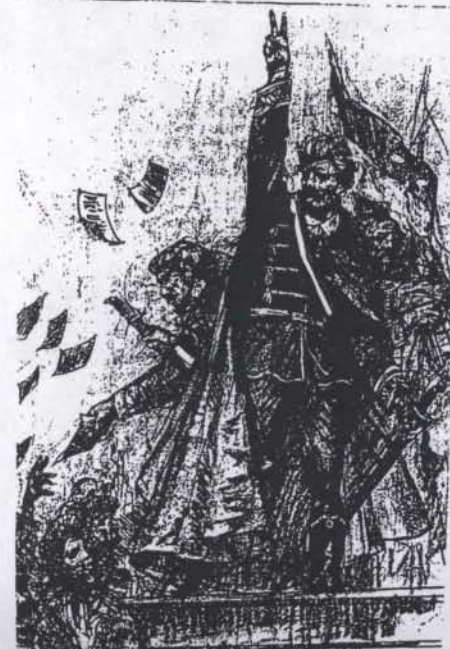
1848-49 Szabadságharc Emlékére
a venice-i Magyar Ház Petöfi Szinpadán
bemutatásra kerül " Agoston Ede " a
Géniusz című epikus műve (Részletek)

1848-49 Emlékezzünk ! 2003

Bem apó tábornok

Szereplők

Történetmondó:	Zsigmond István
Petöfi hangja :	Vargyas Emil
Irinyi	
Jókai	
Emödy	
Mészáros: hangjai	Orbán János
Petöfi édesanyja	Lörincz Irén
Szendrey Julia	Zabava Mária
Bem tábornok	
Klapka	
Gyalókey honvéd	Zabava Ferenc

Összünk, Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Befejezésül A " Szózat " a Magyar Ház
vegyes kórusa előadásában.

A Sarasotai KOSSUTH KLUB 2003 március 27.-én tartotta meg a Selby
könyvtárban a március 15.-i megemlékezést az 1848- 49 es Szabadság-
harcról. Misor :

Himnusz

Szabó Égnes szavalata

Dr. vitéz Balogh Sándor ANOSZ elnöke
előadása

A Magyar Szent Korona az európai képzőművészet tükreben "

2003 április 17.-én d.u. 1/2 5-kor a Selby könyvtár nagytermében K. BOGNÁR DEZSŐ
előadása " Nigériai látogatás " Színes vetített képekkel.

1/2 5.-kor

2003. május 7.én d.u. a Selby könyvtár nagytermében EVVA ANDRÁS : "A penci project:
kulturális örökségünk védelmében."

Bemutatjuk az Új Igazgatóságot. A Kossuth Klub 2003-ra megválasztott igazgatói
Bitskey Gabriella, Borsos Júlia, Csizinszky Ágnes, Csizinszky Sándor, Fedor Erika,
Harkay Péter, Kisvarsányi Éva, Kisvarsányi Géza, Krajcsik György, Szonntágh Nóra,
Vadász Alexandra, Vegliante Fenyves Kati és Vegliante Joseph (kiemelve: új igazgatók).
Köszönet illeti Szaday Tibor volt igazgatót, aki több mint tíz évi áldozatos munka után

egészségügyi okok miatt lemondott. A januári előadás után megtartott taggyűlésen 98-an adták le szavazatukat (57-en meghatalmazás útján). A választást **Farkas Imre, Fekete Pál** és **Berta Norbert** vezették le. **Szüets Mária** és **Jordán Emőke** segédkezett a szavazatok megszámlálásában. A választás utáni első igazgatósági gyűlésen Kisvarsányi Géza javasolta, Kisvarsányi Éva támogatta, majd a jelenlévő igazgatók egyhangúan megszavazták **Csizinszky Sándort**, hogy kilencedszer az igazgatóság elnöke legyen. **Kisvarsányi Éva** mint ügyvezető igazgató és a *Hírmondó* szerkesztője, **Kisvarsányi Géza** mint pénztáros és az ösztöndíj bizottság elnöke szolgálnak tovább. **Vadász Alexa** alelnök, **Borsos Júlia** pénztáros helyettes, **Harkay Péter** az AMOSZ Internetes honlap szerkesztője, **Bitskey Gabriella** és **Szonntágh Nóra** a hangverseny rendező bizottság tagjai, **Vegliante Kati** és **Joe** a pénzügyi ellenőrző bizottság tagjai, **Fedor Erika** összekötő a sarasotai centennáriumi kiállítás és a klub között, **Csizinszky Ágnes** az uzsonna bizottság koordinátora.

SARASOTAI MAGYAR HIRMONDÓ

A Kossuth Klub Hírei
Szerkesztő: Kisvarsányi B. Éva

ooo ooo ooo
B e t e g s é g

ooo +++ ooo
K ó r h á z

ooo ooo ooo
H a l á l o z á s

*Elmentem azokhoz akiket szerettem, és
Várom azokat akiket szeretek,*

*I went to those whom I loved and
I wait for those whom I love.*

*Don't think of her
as gone away,
her journey has just begun,
life holds so many facets -
this earth is only one...
Just think of her as resting.
from the sorrows and comfort
where there are no days and years.
Think how she must be wishing
that we could know today
how nothing but our sadness
can really pass away.
And think of her as living
in the hearts of those she touched...
For nothing loved is ever lost -
and she was loved so very much.*

In loving memory of

ELIA DAVILA TAR
Dipl. Chemist

† February 22, 2003, Miami, Florida, U.S.A.
Interment and memorial services will be held
in Mexico City.

